

כבר מלתי אמורה (מלפני חודש ימים) שחיובא רמיא לציית לתקנת רבנים ורופאים, ומומחי הממשלה בכל גזירותיהם במניעת התאספות מניני תפלה כשעומדים סמוכים זה לזה [ובפרט כאשר תפלה בציבור אינו חיוב ממש, אלא מצוה ותועלת, וכן שמיעת קריאת התורה ובכלל הוא רק תקנת הציבור לא היחידים, וכן בתקנתם שלא לטבול במקוואות של רבים, ובמקום זה יוצא ידי חובת טבילת עזרא ע"י הטלת תשעה קבים, שמהני נמי ע"י שויע"ר (מקלחת) וכמבואר כל זה בדברינו בשו"ת ויברך דוד על הל' תפלה חלק א' בכמה תשובות].

ועל של עכשיו באתי שנתעוררתי מא' מחשובי הרבנים שליט"א שבעוה"ר הרבה מתחסדים ולא צייתים, ועושים מנינים אשר לא כדת, שהציבור הנאספים עומדים צופים וסמוכים זה לזה (בפחות מן 8-6 פ"ס).

על כן באתי להעלות על הכתב מה שנתברר לי בכתובים דמנין שהוא כנגד דעת הרופאים, ובפרט רופאי ישראל, שביניהם נכלל "חברי הצלה" (וביותר הנקראין פערמעדי"ק) מפני שעלול להביא לידי התפשטות המחלת (וויירו"ס) הקארונ"ע, ולהביא במישרין או בעקיפין לידי סכנת נפשות (והמירא סכנתא מאיסורא, ובמידי דסכנה חוששין למיעוטא, ואין הולכין אחר הרוב) "שאסור לענות אחריהם אמר", והוא מצוה הבא בעבירה [כמו שאנו מציווים על זה מצד מצות ונשמרתם מאוד לנפשותיכם וגו' ומצות וחי אחיך עמך, ומצות וחי בהם שדרשינן ולא שימות בהם, ול"ת דולא תעמוד על דם רעך וגו', שמצוות אלו דוחים את כל התורה כולה כדגזרו לאמר שפיקוח נפש דוחית כל התורה כולה].

התפלתנו שטוחה לפני בעל שומע תפלות להסיר מעלינו ומכל אחינו בני ישראל המחלה הזאת, וכל מיני מחלות שונות וצער ויגון ואנחה, ויקויים אצלינו מאה"פ כי אני ה' רופאיך.:

ב"ה
ישראל דוד הארפענעס
רב דבורה מ"ד ומח"ס
שיא הו"מ
ברוקלין, ניו יארק
ת"ש ח"ט ק"ס ז"ע